

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 34-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 0 0 8 5 1 - 2 / 2023		
Érkezett: 2023 JÚN 30.		Pécs, 2023. június 28.
Érkezés módja		
☒ POSTÁN	☐ @	EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 7	Kezelőiroda: 4

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] mint „Kérelmező” az Alaptörvény 24.. cikk (2) d.) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. Törvény 27§ alapján, mint felperes (Felperes) által a Pécs, Petőfi S.u.70. Társasház alperessel (Alperes) szemben társasházi iratok kiadása iránt indított ügyben, mint másodfokú Bíróság a Szekszárdi Törvényszék 10.Pf.20.243/2022/4. számú ítélete (Bírói Döntés) ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nyomán a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt IV.851-1/2023. számmal folyamatban lévő ügyben.

A fent megjelölt alkotmányjogi panasszal kapcsolatban a Tisztelt Alkotmánybíróság 2023. május 30.. napján kézhez vett felhívására az alábbi

b e a d v á n y t

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) d.) pontja alapján állapítsa meg a megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azt az Abtv. 43§-nak megfelelően, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését az alábbiak szerint.

I. A megsemmisíteni kért bírói döntés

A Szekszárdi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 10.Pf.20.243/2022/4. számú ítéletét (Bírói Döntés) a Pécsi Járásbíróság, mint első fokon eljáró bíróság útján 2022. november 03-án vettem kézhez. (Korábban felcsatoltam)

II. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdése értelmében

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

III. Közvetlen érintettség kifejtése

A Törvényszék a Bírói Döntést, mint ítéletet a Felperes (kérelmező) által az Alperes ellen indított peres eljárásban hozta. A Bírói Döntés erre tekintettel a Kérelmező jogos érdekét és alkotmányos jogát közvetlenül érinti.

A 2003. évi CXXXIII. törvény a társasházakról (a továbbiakban Ttv.) a 39§ (3) bekezdés és 45§ (2) bekezdés egyértelműen fogalmaz és biztosítja a tulajdonosok számára a társasházi iratokba való betekintési jogot és azokról való másolási jogot. A *Tht. 48§ (3)* bekezdése pedig kimondja a lemondott közös képviselő felmentését követő kötelezettségéről, mely szerint a társasházra vonatkozó összes iratot át kell adnia. Az alperes érvényes szervezeti és működési szabályzatában az iratok megismerhetőségére korlátozás nincs.

Az alperes volt közös képviselője egy tulajdonos volt (1999-2018), akinek mind a mai napig birtokában van a társasház iratanyaga, ezzel alperes megalapozza a folytatólagos törvény sértést.. Az utána következő képviselőknek sem adta/adja ki a teljes iratanyagot. Ennek következtében a társasház által felajánlott valamennyi iratkiadási dátum hozzáköthető, illetve jelenléte nélkül nem valósulhatott meg az iratbetekintés, annak ellenére, hogy a törvény értelmében ő már nem volt jogosult arra, hogy birtokában tartsa a társasház teljes iratanyagát!

Az alperes hivatkozik egy korábbi eljárásra, ahol 2019-ben iratkiadást ajánlott fel felperesnek, miután (kérésre, és a bírói felszólításra sem) ott sem adott be iratokat és (ismeretlen okból végül) a bíróság sem követelte meg. Akkor a törvényszék is utasította az iratok kiadására, de ennek ellenére sem adta be bíróságra alperes azokat. A 2019-ben felajánlott iratkiadás alperes részéről rosszhiszemű, időhúzás volt, irat-betekintési jogommal élni (az ott jelen lévő volt közös képviselő viselkedése miatt) nem tudtam, alperes szándékosan nem adott ki egyetlen iratot sem! (De a felajánlásuk után később hangoztathatták már, hogy volt iratkiadás.) Így sikerült megfosztani felperest a bizonyítási jogától, a bíróság pedig az iratok hiányában olyan társasházi követelésre alapozta ítéletét, melynek alperes sem jogalapját, sem összecszerűségét nem bizonyította!

Felperes azzal bizonyította igazát egyébiránt, ha ekkor megkapja a kért iratanyagot, akkor nem indít eljárást 2020. év elején! Miután 2013. évtől kezdődően kérte alperestől (volt közös képviselőtől), hogy belenézhesen - és törvény adta jogával élhessen – a társasház iratanyagába, amit kitalált indokokkal folyamatosan megtagadott, nem volt más lehetősége, mint eljárást kezdeményezni!

Felperes felhívja a Tisztelt Alkotmánybíróság figyelmét arra, hogy 6.P.20.712/15. bírósági ítélet (26) pontja hivatkozik a 13. sz. Jegyzőkönyv 6. oldalára, mely szerint elismerte, hogy a „bemutatott iratokhoz nem nyúlt hozzá”. Ez valótlan, mert a jegyzőkönyv szerint pontosan azt mondta „én azért nem néztem bele abba az iratanyagba, amit odatettek elé, mert nem kaptam meg”! Törvényszéki fellebbezésében is és az eljárás során is erőteljesen cáfolta ezen valótlan állítást, még is a bíróságok teljesen figyelmen kívül hagyták, ezzel mintegy megalapozva az ítéleteket!

Felperes a 6.P.20.712. iratkiadási eljáráshoz keresetét 2020. májusában adta be, kérve a teljes társasházi iratanyagba betekinthessen. Tekintettel arra, hogy nem tudta, mennyi iratot fog kapni, és abból mire van szüksége, kértem a bíróságot, engedélyezze a fotó készítését. Ennek a kérésnek bíróság és alperes is helyt adott.

Az első tárgyaláson alperes kijelentette, hogy biztosítja a teljes iratanyagba felperes betekinthe, de időre van szüksége az újabb képviselőnek, mert nem rendelkezett az iratanyaggal, erre 17 napot kapott bíróságtól. Egyezségkötés felperes és alperes között nem jött létre, felperes nem egyezett bele, hogy az eljárás megszűnjön, mert felperes előre megmondani nem tudta, hogy a teljes iratanyagot bemutatják-e neki. Mint utóbb kiderült, valóban nem történt meg a teljes iratanyag bemutatása. Tekintettel az irat-betekintés lehetőség biztosításának tervére, közös megegyezéssel szüneteltetésre került az eljárás, felperes pedig elfogadta bíróság előtt az alperes által felajánlott időpontot (második irat-betekintési lehetőség). Még a harmadik irat-betekintési időpontban sem álltak újabb képviselő rendelkezésére a társasházi iratok, így az alperes által megjelölt két újabb irat-betekintési lehetőség is miatta hiúsult meg, irat-betekintési jogommal megint nem tudtam élni. Ezért 2021.05.03-án az eljárás folytatását kértem, miután alperes által immár három alkalommal felajánlott iratkiadási időpontokban sem tett eleget bírói kötelezettségének!

2021.05.11/12-én megtörtént (negyedik alkalom) tanúk jelenlétében az iratbetekintés alperes jogi képviselőjének irodájában.

A jelenlévő alperesi volt képviselő- az iratok birtokosa – maga ismerte el a hiányzó dokumentumokról, hogy „nem hozta el”, „máshova van lefűzve”, ill. „nincs közöm hozzá” – mindez ellentétes azzal a kijelentéssel, hogy „minden papíralapon rendelkezésre álló társasházi iratot bemutattunk a felperes részére”.

Az iratkiadással kapcsolatos alperesi védelmi trükk újabb fokozata, a „ha már meg kell mutatni, próbáljuk meg korlátozni, azt, amennyire lehet” megvalósítása lett. Dr. Dániel Balázs ügyvédet a társasház által megbízott ügyvédő az irodájában megtartott (az iratkiadási per részeként a bíróság által kötelezővé tett, az általam kért iratok kiadását célzó) irat-betekintési napon mutatta be először, „független tanúként”. Hamar kiderült, nem az - az irat-betekintési jog szűkítése miatt került kiválasztásra e jogvégezett személy. Lényegében ő vezényelte le a betekintést, s folyamatosan

kontrollálva mondta meg, mely iratokat nézhetem meg a helyszínen lévők közül, s melyeket nem! (Tehát nem hogy fotózni, még megnézni sem lehetett az egyébként amúgy is kiválogatott irathalmazból egyes dokumentumokat, mely elismerten is hiányos volt - bár a bíróságot, bíróságokat ez sem érdekelte!) Az ügyvéd korábban egy vidéki önkormányzatnál adatvédelmi feladatokat látott el. Az önkormányzatok *közfeladatokat látnak* el, így közérdekű adatok kiadásával foglalkozott és nem pedig társasházi iratok kiadásával, amiről egyszerűen fogalma sincs, az erre vonatkozó adatvédelmi állásfoglalásokat sem ismeri! Az iratkiadási eljárásban tanúvallomást tett (hiába nyert bizonytságot, hogy nem elfogulatlan), a valótlanságot is rezzenéstelen arccal (de láthatóan elvörösödve) mondta ki. Vallomása elfogult, ki kellett volna zárni! Sajnálatosan a tények ellenére elfogadott vallomása erősen megkérdőjelezhető, és elsőfokú bíróság erre a „szakértői” véleményre is alapozta az ítéletét, és ezzel hovatovább a Törvényszék is egyetértett. *Bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy nem szakértői minőségében volt ott, hanem tanúként!*

Szemmel látható volt, hogy kiválogatott anyagot hozott el a volt közös képviselő, nem volt ott a „teljes iratanyag”! Volt olyan irat, amit felperes kezéből kikapott – amikor a számára vélhetően kényelmetlen irat, melyet felismert, véletlenül az anyagban maradt – mondván, azt felperes nem nézheti meg. Az iratkiadásról készült jegyzőkönyvet is többször át kellett írni, mert valótlanságok kerültek bele, de még így is maradt benne olyan megállapítás, ami nem igaz. Bíróság felhívta felperest az elsődleges állítási kötelezettségére, hogy megjelölje azon iratokat, melyeknek a kiadását továbbra is kéri, ez tételesen felsorolásra is került, hiszen az anyagban nem volt megtalálható, melyekről bizton állítja felperes, hogy megvan, de volt képviselő nem adja ki. Bíróság kijelentette, hogy felperes tartozik bizonyítani, hogy az alperes által nem létezőnek hivatkozott okiratok ténylegesen léteznek. Hiszen elismerte az iratok létezését alperes, de bizonyítottan szándékosan tartja vissza!

A legfontosabb és legalapvetőbb, mindent meghatározó *Naplófőkönyv/Főkönyv* (teljes könyvelési anyag) irat volt közös képviselő birtokában van mind a mai napig, egyszerűen nem adja ki. Változatos kifogásokat terjesztett elő alperes az eljárásokban: „nincs itt, nem találom, elvesztettem, egyszerűen nem találom, annyi helyre kellett hurcolni és bemutatni, azt sem tudom, hogy esetleg melyik hatóságnál lenne”! Mindezek elképesztő hazugságok, hiszen sehol, egyetlen eljárásba sem kérték be tőle! Az elsőfokú ítéletben (6.P.20.712/2021) az került leírásra, hogy a *Naplófőkönyv* nincs meg (elveszett), aminek egyenes jogkövetkezménye a per büntetőjogi eljárásba nyilvánítása lett volna (Számviteli trv. súlyos megsértése), melyre a jog lehetőséget biztosít a bíróságoknak. Azonban nemhogy nem zavarta az elsőfokú bíróságot (elvi) hiánya, hanem még meg is jegyezte, hogy e ténynek nem tulajdonít jelentőséget, azt állítva, hogy már láthatta (sőt, meg is ismerhette) azt felperes. Utóbbi állítások közül csak a láthatta igaz, érdemlegesen megnézni már nem volt lehetősége. E lényegében így valótlan állítás azonban mellékes, a törvény ugyanis egyértelműen fogalmaz, az irat meg nem léte esetére (időkorlát nélkül!). A büntetőjogi átmínősítés azonban az eljárások egyikében sem történt meg, dacára, hogy az ítéletekben zavarossá vált az egyik legfontosabb irat megléte, helyzete - a bíróságok alperesek, azok tanúinak állításait messzemenően kielégítve hozta meg ítéletét, mintha felperes, és az általa hivatkozott törvények nem is léteznének.

De ugyanez vonatkozik a hitelfelvétel anyagára, a pályázati anyagra és egyéb iratokra! Mivel számviteli végzettsége van felperesnek, tisztában van az iratmegőrzéssel kapcsolatos előírásokra. Vannak iratok, melyek egyáltalán nem selejtezhettek – ilyen többek között a *Naplófőkönyv/Főkönyvek*, pályázati anyag, hitel/ Fundamenta anyaga, stb. Alperes nem rendelkezik sem iratkezelési, sem adatvédelmi szabállyal!

Felperes házvezetés (különösen a volt közös képviselő) által ismert végzettsége miatt különösen hangsúlyos az eljárásokban, hogy pont tőle, akinek szakmailag érdemben lenne lehetősége ellenőrizni, őket, tartják vissza az iratokat.

Alperes által felhívott tanúk az iratok teljességére vonatkozóan nem tudtak nyilatkozni, mert nem ismerik a teljes társasházi iratanyagot, illetve „nem emlékszem, nem tudom”. A tanúk alperesi volt közös képviselő felé elfogultak, részrehajlók, pár éve vesznek részt a társasház működésében.

A tárgyalásokon pedig, társasház jogi képviselője folyamatosan irányított (érezhetően előzőleg megbeszéltek szerint) kérdéseket tett fel saját általuk behívott tanúiknak!

2021.09.28-án megtartott közgyűlésen, a nagy nyilvánosság előtt alperesi volt közös képviselő kijelentette: „minden iratot kiadtak, *Naplófőkönyv* meg van, semmi közöm hozzá” (felperesnek). Ezzel megint csak felperes állítását igazolta, megvan az általa kért irat, csak szándékosan nem adja ki!

Továbbá alperes hivatkozik a joggal való visszaélés tilalmára, a teljes iratanyagba való betekintést követően további irat anyagot kér felperes, ami megint csak nem igaz, mert felperes már a keresetében meghatározta, hogy a teljes iratanyagba belenézhesen. Felperes nem ismerte/ ismeri el, hogy a teljes iratanyagba belenézett, így továbbra sem biztosította alperes számára a betekintés jogát!

2021.10.05. napján megtartott tárgyaláson felperesnek bizonyítási indítványa volt, azzal kapcsolatban, hogy a Nemzeti Adatvédelmi Hatóság társasházi iratok kiadásával, megismerhetőségével kapcsolatos általános állásfoglalásokat csatolhassa, melyeket névre szólóan is megkért. Az állásfoglalásokat összefoglalóan a *feltüntetett ügyszámokkal* megküldte határidőben bíróságnak. Ezt követően bíró úgy kérte be az eredeti iratokat szándékosan, hogy tudta nagyon jól előre, hogy a perfelvétel lezárása után bizonyítékokat beadni már nem lehet! Amennyiben vizsgálni akarta volna bíróság, már az első – 2021. október 05-én - alkalommal megtehetette volna, hiszen ehhez felperes minden információt megadott!

Valótlanul állapította meg a T. Törvényszék, hogy a járásbíróság „vizsgálat tárgyává tette az adatvédelmi kérdéseket”, mert akkor felperes az összes bemutatott iratba belenézhetett volna! Az adatvédelmi kérdéseket nem helytállóan az irányadó jogszabályi rendelkezések megjelölésével bírálta el, sehogyan sem, teljesen figyelmen kívül hagyta.

Az Infotv. 4§ (2) bekezdés értelmében az *esetlegesen felmerülő személyes adatokat* felperes addig használja, amíg a célja megvalósulásához elengedhetetlen és szükséges. Irányadó a titoktartási kötelezettsége. Tekintettel arra, hogy felperes nem adatkezelő, az adatokat nem gyűjti, és nem használja fel semmilyen más célra, az Info.Tv. 5§ nem vonatkozik rá!

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 Rendelete GDPR 4. cikke határozza meg a fogalmakat, mit jelent az adatkezelés és mit az adatkezelő! Ennek alapján felperes a továbbiakba nem megy bele, még akkor sem, amikor mindkét bíróság hivatkozik jogellenesen e rendeletre, mivel ez nem vonatkozik rá!

Bíróságok és alperes szándékosan megfosztják felperest a tisztességes eljáráshoz való jogától, azzal, hogy visszatartják a társasházi iratokat, így egy újabb jogtalan társasházi követelést bizonyítékok hiányában megtámadni sem tud. Tehát alperes célja végső soron ez, így olyan követeléseket tudnak behajtani, aminek sem jogalapja, semösszepszerűsége nem bizonyított!

A Pp. 279§ (1) és (2) bekezdése szabályozza, hogy miként lehet és kell értékelni a per során tett előadásokat, felmerült bizonyítékokat. Kétségtelen, hogy a bíróságok szabadon mérlegelik, mérlegelhetik a bizonyítékokat, ez azonban nem jelenthet voluntarista, önkényes mérlegelési tevékenységet és ennek megfelelő ítéleti döntést.

Felperes álláspontja szerint, tehát a Pp. 279. §-ában írtak megsértésével, bizonyítékai önkényes értelmezésével jutottak az eljáró bíróságok arra a következtetésre, hogy figyelmen kívül hagyják állításait, s hozták meg ítéleteiket. Felsorolásszerűen:

- Felperes indokolatlanul gyakran „zaklatta” volt közös képviselőt - valóságban egyszer sem kapta meg a kért iratokat, csak ügyvédi taktikai közben járásra történtek az ismert leírtak, a sokadik kérésre.
- 2019 júniusában nem élt az iratkiadás lehetőségével - hazugság, bár nem hitt benne, hogy iratokat nézhet meg, mégis beleegyezett, végül megérzése jónak bizonyult, a volt közös képviselő viselkedése miatt meghíúsult a betekintés).
- Nem jelölte meg az iratkiadás célhoz kötöttségét - valótlanul többször is beadásra került, ismert.
- Elszámoltatni akarja a volt közös képviselőt - ehhez van joga, ahogy bármely társasházban lakó tulajdonosnak szintén.

A II. fokú Bíróság az általam hivatkozott állásfoglalásokban, korábbi ítéletekben foglaltakat is nyilvánvalóan felületesen, csak címszavak szintjén vette figyelembe, így nem tulajdonított annak jelentőséget (Kúria állásfoglalása).

A tanúvallomások során, szinte a társasház által behívott összes tanú vallomásában elhangzott, hogy „nem tudom”, „nem emlékszem”, „valószínű”, „így hallottam”, „nem tudom megmondani”, „nem voltam ott”. A tanúvallomásokat ki kellett volna zárni, ezek figyelembevétel nélkül kellett volna ítéletet hozni.

Nem hiszem, hogy van még egy társasházi tulajdonos, aki 10 éve harcol azért, hogy a törvény adta jogával élhessen és a társasházi iratokba betekinthessen.

Hihetetlen, felfoghatatlan indokokkal a bíróságok felülírják a törvényeket, mintegy védelmet nyújtva alperesnek, vállalva így folytatólagosan vele a bűnrészességet egy jogával élni próbáló társasházi lakó elhallgattatásának, teljes (jogi/anyagi/erkölcsi) ellehetetlenítésének céljából!

A Társasházi törvény. egyértelműen fogalmaz, kérem az Alkotmánybíróságot állapítsa meg a alapjogsértést és kötelezze a társasházat az iratok kiadására.

IV. Annak indoklása, hogy az Alaptörvény ellenes Bírói Döntés a Kérelmező Alaptörvényben biztosított jogait mennyiben és miért sérti

A Bírói Döntés az alábbiakra tekintettel sérti az Alaptörvény XXVIII. (1) cikk bekezdését.

Az I. fokú ítélet olyan kirívóan irat-és perellenes, olyan valótlan tényállításokra, bizonyítékokra alapozta ítéletét bíróság, - majd Törvényszék ezt jóváhagyta - , melyet felperes tisztességes eljáráshoz való jogát súlyosan sérti. A 2019. évi iratbetekintéssel kapcsolatban azzal bizonyította felperes, hogy megtagadta alperes az iratok kiadását, hogy eljárást kezdeményezett. Nyilvánvaló, hogy ez nem történik meg, amennyiben az iratok birtokában vannak. Alperes nemhogy részben, egyáltalán nem tett eleget 2019-ben az iratok kiadásának. Szintén valótlan állítás, hogy alperes a teljes társasházi iratanyagot rendelkezésre bocsátotta, hiszen maga ismeri el, hogy bizonyos iratok megvannak, de nem adja ki. Felperes nem visszaélészerűen gyakorolja, hogy ismételtén kér iratokat, hiszen amennyiben a 10 év alatt megkapja a folyamatosan ugyanazon kért iratokat, akkor nincs ilyen eljárás. Az I. fokú ítélet 26. pontjában pedig nem a jegyzőkönyv anyaga szerepel, ezzel meghamisítva az általam elmondottakat.

Társasház volt képviselőjének (a teljes társasházi iratanyag birtokosa) vallomása valótlan, mert kizárólag az ő érdeke, hogy az iratokat ne adja ki, ezzel meghiusítva ellenőrzését. Egyúttal az összes alperesi tanúvallomást ki kellett volna zárni, mert elfogultak, lojálisak a társasházi képviselővel szemben. (Pl.: [REDACTED] tulajdonos, akkor a hitelt nyújtó bank vezetője) Szintén I. fokú ítélet 36. pontjában valótlanság szerepel, mert pontosan az eljárás kezdetén elmondta felperes, miért van szüksége az iratokra! Ennek az ügynek nem szabadott volna az Alkotmánybíróságig eljutni, legkésőbb a Törvényszéki ítéletnek ki kellett volna kényszeríteni ezen iratok kiadását, biztosítani azok megismerhetőségét felperes részére!

Törvényszék ítéletét az I. fokú ítéletre alapozta, annyi különbséggel, hogy a korábbi jogsértő indoklást kényszerűen végül egy újabb ugyanilyennel felülírta, azaz a „felperes zaklat” helyett felperesnek nincs joga elszámoltatni a volt közös képviselőt!

Továbbá a bíróságok teljesen figyelmen kívül hagyták a fennálló Társasházi törvényt és a *bíróságok ítélkezési gyakorlatát*. A Társasházi törvény abból a célból, hogy a tulajdonostársak tájékozódhassak a társasházközösség ügyeiről biztosítja számukra azt a lehetőséget, hogy a jegyzőkönyvbe beletekinthessenek, és arról másolatot kérhessenek. Az erre vonatkozó részletszabályokat a szervezeti és működési szabályzat állapíthatja meg - a társasház szabályzatában nem szerepel erre vonatkozó megállapítás. A közös képviselet nem tagadhatja meg a betekintést, illetve a jegyzőkönyv-másolat kiadását.

Az ítélkezési gyakorlat (BH2015. 192.) szerint a tulajdonostársak nem csak a közgyűlési jegyzőkönyvekbe, határozatok könyvébe tekinthetnek be, hanem jogosultak teljes körűen megismerni a társasház működésével kapcsolatos iratokat. Az iratbetekintés során a másolatkészítés joga is megilleti a tulajdonosokat.

Az egyéb társasházi iratok (számlák, bizonylatok, szerződések, megállapodások, döntések, egyéb hatósági vagy bírósági iratok, közszolgáltatást végzőktől származó iratok) esetében ezek megismerhetősége nem adatvédelmi kérdés, tekintettel arra, hogy az egyes tulajdonosok, vagy más lakók információs önrendelkezési jogát, illetve magánszféráját a társasház gazdálkodásával kapcsolatos dokumentumokat nem érintik. Ezek az iratok, tartalmuk szerint nem tartoznak a közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatok körébe az Infotv. fogalom-meghatározása szerint.

Az Infotv. rendelkezései nem vonatkoznak a cégekre és az egyéni vállalkozókra.

A Társasházi Törvény 39§ alapján a tulajdonosoknak betekintési joga van a társasház működésével, illetve gazdálkodásával kapcsolatos iratokba, így minden olyan szerződést, szerződéstervezetet vagy más iratot megismerhetnek, melyek a társasházat, elsősorban annak vagyoni helyzetét érintik, hiszen a társasház kötelezettségvállalásai a tulajdonostársakat terhelik.

Alkotmányjogi panasz indítványomban részletesen kifejtettem a Pfv.I.21.076/2014. számú elvi jelentőségű ügyről az állásfoglalást (Kúria, Bp. 2015.március 12.) is. Majd hivatkoztam az 5.P.52.186/2013/6.számú és az 53.Pf.633.183/2008/4. számú ítéletekre is. Valamint a Társasházi Törvény 4/A és 3§ (3) bekezdésére, illetve a PTK 1:3§ (1) bekezdésre, a 5:75§-ra és a 6:27§ (1) bekezdésre a társasházi iratok teljes körű megismerhetőségével kapcsolatban.

Mindezek alapján Törvényszéknek nincs mérlegelési jogköre abban, hogy különféle indokokkal megtagadja a társasházi iratok kiadást, azt kötelezően ki kell adni! A Törvényszék ítélete csak arról szólhatott volna, hogy alperest kötelezi az összes társasházi irat kiadására!

A tisztességes eljáráshoz (*fair trial*) való jog szabályait a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségkormányzata (14.cikk 1.), az Emberi Jogok Európai Egyezménye (6. cikk (1), az Alaptörvény (XXVIII. cikk (1) bek.), az Emberi Jogok Európai Bírósága és az Alkotmánybíróság /6/1998(III.11.)AB határozat/ döntései határozzák meg. Ezen eljárási garanciákat tartalmazó rendelkezések „általában elfogadott értelmezése szerint a *fair trial* olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni”.

A tisztességes tárgyaláshoz való jogot sérti, ha a bíróság nem biztosítja az eljárás során a peres félnek a *fegyverek egyenlőségéhez* való jogot. Az Alkotmánybíróság a fegyverek egyenlőségének elvét a tisztességes eljáráshoz való jog alapján alkalmazhatónak találta azt minden bírósági eljárás tekintetében, így a polgári perek esetében is (15/2002. (III.29.) AB határozat). A „fegyverek egyenlősége” az elv biztosítja, hogy a feleknek egyenlő esélye és alkalmuk legyen arra, hogy a tény illetve a jogkérdésekben véleményt és állást foglalhasson, ami a polgári jogi eljárásban a peres felek egyenlő súlyú jogosítványait jelenti. Az elv általánosan elfogadott széles értelmezésének megfelelően a jogok gyakorlásának azonos esélyét és alkalmát is magába foglalja. Kérelmezőnek valós tényállításait, bizonyítékait nem fogadták el, ezzel alperes kedvezményezett helyzetbe került felperessel szemben, hiszen egyoldalúan meghatározhatta valótlan indokokkal, miért tagadja meg az iratkiadást. Felperes tisztességhez való joga ezzel sérült.

Bíróságok nem törekedtek a tényállás helyes felderítésére, ez viszont megint csak sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, ami Alaptörvényben biztosított jog!

VIII. Egyéb nyilatkozatok

A korábbi alkotmányjogi panasz indítványomban leírtakat fenntartom.

A IV/851-1/2023. ügyszámú irat felhívásának eleget téve csatolom igazolási kérelmemet.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d.) pontja alapján állapítsa meg a megsemmisíteni kért Bírói Döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt. Kérem, hogy kötelezzék a társasház volt képviselőjét az általam kért iratok kiadására.

Tisztelettel,

